

פרשת תצוה – שישי

(לח) וַיֹּהֶ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל־
הַמִּזְבֵּחַ כְּבָשִׁים בְּנִי־שְׁנָה
שָׁנִים לַיּוֹם תָּמִיד:

לח ודין, דתעביד על
מדבחא: אמרין בני
שנא תרין ליומא,
תדירא.

(לט) אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה
בַּבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים:

לט ית אמרא חד,
תעביד בצפרא; וית
אמרא תנינא, תעביד
בין שמשא.

(מ) וְעִשְׂרֹן סֹלֶת בָּלוּל בְּשֶׁמֶן
כְּתִית רֶבַע הֵהִין וְנִסָּךְ רִבִּיעִת
הֵהִין יַיִן לִכְבֹּשׂ הָאֶחָד:

מ ועסרונא סלתא דפיל
במשח כתישא, רבעות
הינא, ונסכא, רבעות
הינא חמרא לאמרא,
חד.

ש"י א וְעִשְׂרֹן סוּלַת: עֲשִׂירִית
הָאֵיפָה מ"ג בִּיצִים וְחוֹמֶשׁ בִּיצָה: בְּשֶׁמֶן כְּתִית: לֹא לַחוּבָה
נֶאמַר כְּתִית אֲלָא לְהַכְשִׁיר לְפִי שְׁנֶאמַר כְּתִית לְמָאוּר וּמִשְׁמַע
לְמָאוּר וְלֹא לְמִנְחוֹת יָכוֹל לְפָסְלוֹ לְמִנְחוֹת ת"ל כֹּאן כְּתִית וְלֹא
נֶאמַר כְּתִית לְמָאוּר אֲלָא לְמַעַט מִנְחוֹת שְׁאִין צָרִיךְ כְּתִית שְׁאֵף
הַטָּחוֹן בְּרִיחִים כָּשֶׁר בָּהֶן: רֶבַע הֵהִין: שְׁלֹשָׁה לוּגִין: וְנִסָּךְ:
לְסָפְלִים כְּמוֹ שֶׁשְׁנִינוּ בְּמַסְכַּת סָפָה שְׁנֵי סָפְלִים שֶׁל כֶּסֶף הָיוּ
בְּרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ וּמְנוקָבִים כְּמִין שְׁנֵי חוֹטָמִים דְּקִים נוֹתֵן הֵיִן
לְתוֹכוֹ וְהוּא מְקַלֵּחַ וְיוֹצֵא דֶרֶךְ הַחוּטִם וְנוֹפֵל עַל גֵּג הַמִּזְבֵּחַ
וּמִשָּׁם יוֹרֵד לְשִׁיתִין בַּמִּזְבֵּחַ בֵּית עוֹלָמִים. וּבַמִּזְבֵּחַ הַנִּחֲשֶׁת
יֹרֵד מִן הַמִּזְבֵּחַ לָאָרֶץ:

(מא) וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה
בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר
וּכְנֹסְכָהּ תַּעֲשֶׂה־לָּהּ לָרִיחַ
נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה:

מא וית אמרא תנינא,
תעביד בין שמשא:
כמנחת צפרא וכנסכה,
תעביד לה, לאתקבלא
ברעוא, קרבנא קדם יי.

ש"י א לָרִיחַ נִיחֹחַ: עַל הַמִּנְחָה נֶאמַר שְׁמִנְחַת נֹסְכִים כָּלָה
כָּלִיל וְסֹדֶר הַקִּרְבָּתָם הָאֲבָרִים בַּתְּחִלָּה וְאַח"כּ הַמִּנְחָה שְׁנֶאמַר
עוֹלָה וּמִנְחָה:

(מב) עֲלֹת תָּמִיד לְדֹרֹתֵיכֶם
פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה
אֲשֶׁר אֹנֶעַד לָכֶם שָׁמָּה לְדַבֵּר
אֵלֶיךָ שָׁם:

מב עלת עלת תדירא
לדריכון, בתרע משכן
זמנא קדם יי, דאזמין
מימרי לכון תמן,
למללא עמך תמן.

ש"י א תָּמִיד: מִיּוֹם אֶל יוֹם וְלֹא יִפְסִיק יוֹם בְּנִתִּיִּם: אֲשֶׁר אֹנֶעַד
לָכֶם: כְּשֶׁאֶקְבָּע מוֹעֵד לְדַבֵּר אֵלֶיךָ שָׁם אֶקְבָּעֲנוּ לָבֹא וַיֵּשׁ
מִרְבוּתֵינוּ לְמַדִּים מִכֹּאן שְׁמַעַל מִזְבֵּחַ הַנִּחֲשֶׁת הִיָּה הַקֶּבֶ"ה
מְדַבֵּר עִם מֹשֶׁה מִשְׁהוּקֶם הַמִּשְׁכָּן וַי"א מַעַל הַכַּפּוֹרֶת כְּמוֹ
שְׁנֶאמַר וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מַעַל הַכַּפּוֹרֶת. וְאֲשֶׁר אֹנֶעַד לָכֶם הָאָמּוֹר
כֹּאן אֵינוֹ אָמּוֹר עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲלָא עַל אֹהֶל מוֹעֵד הַנִּזְכָּר בַּמִּקְרָא:

(מג) וְנוֹעַדְתִּי שָׁמָּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנִקְדָּשׁ בְּכָבוֹדִי:

מג ואזמין מימרי
תמן, לבני ישראל;
ואתקדש, ביקרי.

ש"י א וְנוֹעַדְתִּי שָׁמָּה: אֶתוֹעֵד עִמָּם בְּדַבּוּר כְּמִלְךָ הַקּוֹבֵעַ
מָקוֹם מוֹעֵד לְדַבֵּר עִם עַבְדִּיו שָׁם: וְנִקְדָּשׁ: הַמִּשְׁכָּן: בְּכָבוֹדִי:
שֶׁתְּשֻׁרָה שְׁכִינָתִי בּוֹ. וּמ"א אַל תִּקְרִי בְּכָבוֹדִי אֲלָא בְּמִכּוּבְדִּי
בְּמִכּוּבָדִים שְׁלִי כֹאן רָמַז לוֹ מִיתַת בְּנֵי אֱהֲרֹן בְּיוֹם הַקָּמָתוֹ
וְזֶהוּ שְׁאָמַר מֹשֶׁה הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' לֵאמֹר בְּקִרְוֹבִי אֶקְדָּשׁ
וְהִכֵּן דִּבֶּר וְנִקְדָּשׁ בְּכָבוֹדִי:

(מד) וְקִדְשָׁתִי אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אֱהֲרֹן
וְאֶת־בָּנָיו אֶקְדָּשׁ לְכַהֵן לִי:

מד ואקדיש ית משכן
זמנא, וית מדבחא;
וית אהרון וית בנוהי
אקדיש, לשמשא
קדמי.

(מה) וּשְׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים:

מה ואשרי שכינתי, בגו
בני ישראל; ואהוי
להון, לאלה.

(מו) וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְשַׁכְנִי בְּתוֹכָם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:

מו וידעון, ארי אנא
יי אלההון, דאפיקית
יתהון מארעא
דמצרים, לאשראה
שכינתי ביניהון: אנא,
יי אלההון.

ש"י א לְשַׁכְנִי בְּתוֹכָם: עַל מְנַת לְשַׁכּוֹן
אֲנִי בְּתוֹכָם: